

ТРИЛОГИЯ: АЛХИМИЯТА И МАСОНСТВОТО

ЧАСТ 2.

Алхимичните елементи и символи в масонския храм

1. Аналогичните същности на алхимията и масонството.

Има една стара, кабалистична легенда за Хирам, според която той е потомък на Самаел-духът на **огъня**, а сред древните му предци е и Тубол-Каин, владетелят на металите и на изкуството по обработката им. Легендата разказва, че върхът в творчеството на Хирам, след Соломоновия храм, е Купелът- възхитителен метален съд за умиване, толкова голям, че е превозен от дванадесет бика /символично число-връзка със слънчевата година/. Хирам решава да отлее огромния съд, с окръжност равна на тридесет лакътя, наведнъж, нацяло, при това-демонстрационно. В уговорения ден се събрало огромно множество зрители, сред тях и цар Соломон и Савската царица. Но, **четирима калфи** /отново символ свързан с годината/, недоволни от това, че Хирам им е отказал повишаване в длъжност, тайно наливат вода във формата на отливката. Когато огньовете са запалени, тапите на топилнята са пробити и разтопения метал потича във отливката, става страшен взрив, разпръскващ водни пари и пръски разтопен метал, сеещи смърт и паника. Хирам, макар и объркан, храбро стоял наред парите и пръските метал. Внезапно, чува силен глас, който му казал:”Ти, Хирам, не можеш да изгориш.Направи своята отливка в огъня!”. Хирам скача в купела с разтопения метал и **през него попада в центъра на земята**, където живеел неговият прародител-първият металург. След това, той успял да овладее стихията и елементите в нея, и отлива успешно купела. Легендите спорят за съставките на метала, от който е отлят Купела, но легендите са единодушни, че купелът е аналог на Граала, а металната смес е Фирософския камък. Освен основните земни метали, Хирам добавя в сплавта златната корона на Мелхиседек и сребърния сърп на Савската царица! / директна указка към слънчевата, огнена, мъжка енергия и лунната, водна, женска енергия, изобразени от двете страни над позицията на Почитаемия майстор на ложата. Балансиращият двете стихии елемент е точно над него./

Общите връзки и същности на Алхимията и Масонството като Древно знание са няколко.

В Масонството, от към видимата страна на ритуала е поставено Слънцето, а в Алхимията централно място заема Златото. Но, странното е, че Слънцето и Златото имат един и същи обозначителен символ - това е кръгът с точка в центъра или циркумпункта.

Алхимията е „тройно” изкуство и нейните тайни се представят чрез символа на триъгълника.

Алхимията превръща в свой символ тройката, умножена по три - тоест, трите елемента и трите процеса в трите свята /сфери/ -божествения, човешкия и стихийния. Числото Три, умножено по Три е част от тайната на числото 33, защото 33 може да се представи като три по три, равно на девет, а девет е числото на „езотеричния човек”, както и броят на световите.

Всъщност, под символизма на алхимията и на масонството, е скрит кралския /царския ключ към кралското изкуство - това е тройният ключ към вечния живот. За него може да се говори много.

Алхимията, както и масонството е Древно Тайно Знание, наука, за Трансформацията, от материалното, през интелектуалното към духовното.

Чрез изкуството /процесът на обучение/ масата низши метали, оловото, които са умственото тяло на невежеството и човешките страсти, или необработения камък, се Трансформират в чисто злато, тоест мъдростта, или шлифования кубичен камък. Философския камък пък е инструмента за постигане на трансформацията. Но, третата цел, е постигането на мистичната субстанция Spiritus Mundi, способна да „разтваря”златото до постигане на Aurum Portabile- течното злато.То е съвършенното вещество в съвършения носител - то е и масонското въздигане от интелектуалното към духовното, към неизмеримото. Чрез процеса на учение и усъвършенстване, низшите метали на умственото невежество/оловото/, се трансформират в трансцендентален дух, съзнание, мъдрост.

2. Общите използвани символи в алхимията и масонството.

В Алхимията има три основни субстанции: Живак, Сяра и Сол. Към тях, се добавя и четвъртата субстанция- тайният източник на живота, тайната универсална жизнена сила, наричан Азот.Някои го смятат за невидим, вечен огън, други- за електричество, трети го считат за електромагнитна сила. Всяка от трите субстанции е символична, няма нищо общо с природните такива, всяка от субстанциите има тройна природа, защото във всяка от тях, съгласно тайното древно учение, се съдържат останалите две, или три по три. Деветте същности, или три по три, и тайнствената космическа жизнена сила, Азот, образуват числото Десет - свещената декада на Питагор.

Както Алхимията и алхимикът минават през процеси на трансформация, така и Масонът, заедно с Масонския храм също осъществяват трансформация. Отделният масон, братската масонска верига, и ложата като храм, преминават от материално, земно ниво, към духовно, универсално, небесно ниво. Външния храм на ложата се трансформира в унисон с вътрешния храм на всеки масон.

Най-ярките примери за това как Алхимията и Масонския ритуал са свързани са два:

Първи пример е инициращото, алхимично-езотерично пътуване-масонското посвещаване в 1-ва степен. То започва от стаята за размисъл, където се извършва първото изпитание на посвещаването. То се нарича изпитанието на Земята, олицетворява смъртта и прераждането от недрата на Земята, и посочва пътя към вътрешния център на всеки масон. Макар първото изпитание в Стаята за размисъл да е в елемента Земя, в Стаята са посочени всички важни елементи и символи: сяра, сол, живак, вода, въздух и огън.

Пътуването започва от северната страна /най-тъмнатта част/, отредена за посредствените и низшите по знание и дух. Пътуването започва от Тъмнината. Именно на северната стена е изписан алхимичния надпис VITRIOL, означаващ „Посети земните недра /спусни се до центъра на Земята - ето я връзката с алхимичната легенда за Хирам/ и пречиствайки се по пътя, ще откриеш Фирософския камък.” На северната стена са нарисувани алхимичните символи на Сярата, Солта и Водата. Кандидатът се пречиства, преди да се насочи към недрата на Земята/вътрешния си център/.надписът VITRIOL сочи процеса на ментално и духовно пречистване и освобождаване, тъй като бъдещото откриване и шлифоване на личния Философски камък означава масонът да има готовност да коригира пътя си, да преодолява предразсъдъци, страсти, отчаяния, предубеждения, апатия и всякакви препятствия.

Търсецията е сам в това изпитание, ако го издържи, то ще продължи по време на целия му масонски път, защото личния Философски камък не може да му бъде дарен от друг. Масонът сам трябва да извърви пътя до вътрешния си център и да открие своя личен Философски камък, в това число и прераждайки се.

От северната стена, медитацията се насочва към западната страна, където освен другите символи, особено важен е вратата със шпионката, е и алхимичния символ на Въздуха.Херметично-алхимичната врата може да бъде отворена, само ако се осъзнае как се трансформира материята /водата се изпарява и става въздух/. Материалното се трансформира към духовно.

От западната стена, съзерцанието преминава към южната стена. Тук, освен другите символи е и алхимичния символ на Земята, олицетворяващ нещата, които търсецията, както и инициирания масон, трябва да преодоляват- земни страсти, земни различия и предразсъдъци. Преодолявайки ги, масонът открива философското злато на духовните неща.

Последно, медитацията е върху източната стена. Тук е важната фраза: „Ще видиш Светлина” и тук е знакът на Огъня. Огънят носи Светлина, Огъня пречиства всичко, Огъня отново съгъстява Въздуха и го превръща в друг божествен Елемент.

След медитацията в Стаята за размисъл, инициацията продължава с новите изпитания в Храма, където акцента отново е върху Три Елемента- вода, въздух и огън. Целта е отново да се постави акцент върху обновяването на инициирания, чрез трансформация на материалното към духовното.Цели се концептуално преобразуване- вътрешно, придобивайки нов вид съзнание, да могат да се учат да извършват масонската си работа на градежа.

Но, не е само това.

Тези изпитания и тези алхимични символи, имат за цел да събудят и насочат вътрешната жизнена енергия на новоинициирания, за да може той да премине от земно материално ниво към духовно-езотерично ниво, полагат се и основите на така наречения „вътрешен храм”, личния храм на новоприетия брат масон.

За това е и вторият пример:

Езотерично-енергийният аспект на използваните в храма на ложата и в самите ритуали алхимични Символи/елементи, е ясно видим още от входа: Колоните Якин и Бояз, в древността белязани със знаците Огън и Вода, мъжка и женска полярност, Западния вход носи символа на Земята, Първия надзирател е пазител на символа Въздух, Втория надзирател е пазител на символа Вода.

На изток, зад ПМС и точно над него е видим тройния аспект на алхимията и на езотеричното масонство, а именно слънчевия огън/златната, мъжка, слънчева енергия, лунната, водна, женска енергия и над тях е балансора – тайнствената, универсална, върховна жизнена сила и съзнание.

Участието на алхимичните елементи в Стаята за размисъл, на входа на храма, вътре в Храма, особено в най-важните му места, и участието масоните в ритуали, посветени и извършвани с използването на алхимичните символи, в съчетание със специални пропорции и форма на храма, целят едно- да се пробуди, пречисти и насочи за добро необятната вътрешна жизнена енергия на всеки масон, съчетана с космическата енергия, поемана и излъчвана от храма. Но за да се осъществи тази алхимична масонска трансформация, е необходимо личния философски камък, личната жизнена енергия да се пречисти, шлифова и да се хармонизира с космическата вселенска енергия.

Как се постига това ще бъде предмет на третата и последна част от алхимичните градежи.